

tillse att inte annan behandling åsidosätts eller att barnet inte utsätts för onödigt lidande.

Det torde ankomma på vederbörande utskott att utarbeta erforderlig kompletterande författningstext.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag

att riksdagen beslutar om komplettering av den föreslagna ändringen i läkemedelsförordningen med sådan föreskrift

1. att behandling medelst injektion av s. k. naturmedel kan ges till barn under femton år endast av läkare.
2. att sådan behandling kan ges till barn endast efter i det enskilda fallet av socialstyrelsen givet tillstånd.

Stockholm den 22 oktober 1980

ANITA BRÄKENHJELM (m)

Motion

1980/81:27

av Anita Bråkenhielm

med anledning av proposition 1980/81:5 om ändring i läkemedelsförordningen

Genom regeringens proposition 1980/81:5 om ändring i läkemedelsförordningen öppnas möjligheter för medborgarna att efter eget initiativ legalt erhålla behandling med s. k. naturläkemedel även för injektion. Samtidigt tillförsäkras den enskilde ökade möjligheter att erhålla information om behandlingens verkningslöshet och om de behandlingsmetoder som vetenskap och beprövad erfarenhet i stället kan erbjuda. En i förhållande till nuläget ökad säkerhet vinnes även beträffande biverkningar, deras behandling och rapportering.

Genom kvacksalverilagens existens gäller fortfarande förbud för annan än medicinalpersonal att mot betalning behandla cancer, diabetes m. fl. allvarliga sjukdomstillstånd. Genom samma lag tillförsäkras också barn under åtta år skydd mot utnyttjande i vinningssyfte för icke medicinskt beprövad behandling.

Kvacksalverilagen skyddar dock inte den enskilde mot att av läkare behandlas med naturmedel i injektion även om behandlingen gäller i lagen nämnd allvarlig sjukdom. Det får dock betraktas som rimligt att enskild vuxen person, som trots upplysning om medlets ineffektivitet och andra behandlingsmetoders existens önskar sådan behandling, skall kunna få den.

Annorlunda ställer det sig enligt min uppfattning när det gäller barn, som inte själva kan hävda sin rätt. Barn bör inte utsättas för risken att annan, mera effektiv behandling får stå tillbaka för övertro på medel av icke bevisat värde.

Kvacksalverilagen ger här ett otillräckligt skydd, om nu föreslagen ändring i läkemedelsförordningen genomförs. Dels möter inget hinder att barn behandlas av annan än läkare så länge det inte sker mot betalning, dels förhindras inte att barn av läkare behandlas med naturmedel i injektion. Jag finner detta otillfredsställande och hävdar att barnens skydd mot aldrig så välmenande oförstånd måste tillgodoses i detta avseende. Skyddet bör även gälla barn över åtta år.

Samtidigt kan humanitära skäl anföras mot ett totalt förbud att behandla barn med naturmedel. Situationer kan tänkas då ett sådant förbud skulle te sig grymt, t.ex. gentemot föräldrar till ett dödssjukt barn.

Då det gäller i landet godkända naturmedel bör ett för det enskilda fallet speciellt givet tillstånd kunna ges tillräckligt snabbt. En sådan tillståndsgivning skulle ge ansvarig myndighet möjlighet till den insyn som krävs för att